

Hồi 8

Tùy ý như kê

Hắn giải thích tiếp :

- Hai mươi năm trước ở Hoa Sơn tuyết đỉnh , trận chiến giữa người và tiên phụ người khác không biết nhưng ta biết .

Lão đánh xe nắm chặt hai tay lại .

Yến Thập Tam :

- Trận chiến đó người bị bại dưới kiếm của tiên phụ , hai mươi năm qua người nhất định đã nghiên cứu rất tỉ mỉ Đoạt Mệnh Thập Tam Kiếm vì người luôn tìm cơ hội để phục thù .

Lão đánh xe bồng thờ dài :

- Nhưng rất tiếc hắn chết quá sớm .

Yến Thập Tam :

- Bởi người người nghiên cứu rất tỉ mỉ Đoạt Mệnh Thập Tam kiếm cho nên người mới nghĩ ra chiêu hóa giải lúc này .

Hắn thờ dài :

- Ngoài người ra trên đời này chắc không có người thứ hai .

Lão đánh xe không có phủ nhận .

Yến Thập Tam :

- Dù Tiết Khả Nhân trốn ở đâu đều không trốn khỏi bàn tay của Hạ Hầu Tinh đương nhiên cũng tại người .

Lão đánh xe :

- ô !

- Bản lãnh truy tìm vây bắt của Hỏa Diệm Thần Ưng Hạ Hầu Phi Sơn hai mươi năm trước trong giang hồ đã khó có người sánh kịp .

Lão đánh xe lạnh nhạt :

- Hình như ngươi biết khá nhiều việc ?

- Quả là không ít .

Cặp mắt của lão đánh xe lại sáng ánh như gương :

- Ngươi cũng biết tại sao ta bỗng nhiên mất tích chứ ? Sau khi mất tích sao lại hạ mình làm nô tỳ đánh xe cho Hạ Hầu Tinh ?

Yến Thập Tam lạnh nhạt :

- Những việc này ta không cần biết .

Quả thật hẳn không cần biết những việc này vì đây là bí mật của người khác . Nhưng không phải hẳn không biết . Sự tranh giành giữa anh em , thiên tình sử giữa chị dâu và em chồng nhất thời nở chôn di hận trăm năm . Đó là những bi kịch thường xảy ra ở những đại gia tộc . Không riêng gì ở Hạ Hầu thế gia , chẳng qua vì danh tiếng huy hoàng và sáng rực của họ đủ để đánh lừa cặp mắt của người đời làm gì người khác không nhìn thấy sự việc bi thảm và xấu xa này .

- Năm xưa Hạ Hầu Phi Sơn mất tích có phải vì chuyện tình vụng trộm giữa hẳn và chị dâu không ?

- Sau khi mất tích lại lạng lẽ trở về cam chịu hạ mình đánh xe cho Hạ Hầu Tinh vì cơ gì ?

- Chẳng lẽ Hạ Hầu Tinh là kết quả của mối tình vụng trộm đó ?

Những việc này Yến Thập Tam đều không muốn suy đoán . Đó là chuyện riêng của người khác , hẳn không cần biết cũng không muốn biết .

Lão đánh xe vẫn còn nhìn hấn với cặp mắt không còn già nua mệt mỏi . Yến Thập Tam không hề né tránh ánh mắt của lão đánh xe . Một con người không làm gì thẹn với lương tâm thì không cần né tránh , việc gì cũng không cần né tránh . Lão đánh xe bỗng thốt ra một câu rất kỳ lạ :

- Bây giờ ngươi mang họ gì ?
- Yến .
- Ngươi là Yến Thập Tam ?
- Đúng .
- Ngươi quả thật là con trai của lão Hà ?
- Đúng .

Những câu hỏi này không những lạ lùng , câu hỏi lạ lùng , câu trả lời cũng lạ lùng . Toàn những câu hỏi thừa . Câu hỏi thừa thì không cần phải trả lời nhưng Yến Thập Tam không thể không trả lời . Vì hấn biết đó không phải là câu hỏi thừa , những câu hỏi kế tiếp của lão đánh xe chẳng thừa chút nào . Lão nói :

- Ngươi là con trai của ông già đó thì đáng lẽ ta phải giết ngươi .

Yến Thập Tam im lặng . Hấn hiểu rõ tâm trạng của lão , trong suy nghĩ của một người giang hồ , thất bại là một sỉ nhục , một mối thù khó quên . Có thù thì phải trả . Lão đánh xe :

- Lúc này ta đã muốn dùng kiếm pháp của nhà ngươi để giết ngươi .

Lão thở dài :

- Nhưng rất tiếc Hạ Hầu Tinh ra tay quá non , chiêu kiếm của ngươi lại biến hóa rất đáng sợ .

Yến Thập Tam :

- Hấn ra tay không non đâu , chẳng qua vì hấn không tin tưởng vào chính mình .

Lão đánh xe im lặng . Yến Thập Tam :

- Chiêu kiếm của ta sử dụng không được thuận thực , nếu kẻ ra tay lúc này là người thì rất có thể đã chết dưới thanh kiếm của người rồi .

Lão đánh xe thừa nhận . Kẻ bụi đời kia nhận xét rất chính xác .

- Sự thật hẳn là ai ?

- Trong giang hồ rất nhiều kỳ nhân dị sĩ , hẳn không muốn lộ rõ thân phận thì hà tất phải truy cứu ?

Yến Thập Tam :

- Bây giờ ...

Lão đánh xe :

- Bây giờ thì khác .

- Sao lại khác ?

- Bây giờ người đã có niềm tin vững chắc vào chiêu kiếm của mình nên dù là ta cũng không hóa giải nổi .

- Nhưng ít ra người có thể thử ?

- Không cần .

- Không cần ?

- Có những việc người đã không cần biết thì cũng có những việc ta không cần thử .

Không để cho Yến Thập Tam nói , lão nói tiếp :

- Hai mươi năm trước , ta bại dưới kiếm của phụ thân người , hai mươi năm sau lại bại dưới kiếm của người nên ta không cần phải thử nữa .

Lời nói tuy rất bình thường nhưng lại tích đọng niềm thương cảm khó tả . Yến Thập Tam cũng hiểu rõ ý lão , lão thương cảm có lẽ không phải vì trận chiến năm xưa mà là sự thất bại . Đó mới là sự thất bại thật sự , sự thất bại triệt để , sự thất bại không thể nào cứu vãn được . Dù cho hẳn giết được con trai của kẻ thù thì có ích gì ? Lão đánh xe chậm chạp :

- Hôm nay Hạ Hầu Tinh đã bại trận , người của Hạ Hầu gia người có thể tùy tiện dẫn đi .

Lão đã chuẩn bị để Tiết Khả Nhân đi khỏi , lão cũng không muốn giữ lại một nàng dâu như thế .

Yến Thập Tam :

- Ta không muốn dẫn theo người nào .

Lão đánh xe :

- Người thật không muốn à ?

- Nhưng ta lại muốn ...

- Dù cho người muốn cái đầu của ta , ta cũng cho người .

Yến Thập Tam cười :

- Chẳng qua ta chỉ muốn một con ngựa , một con ngựa tốt .

Quả nhiên là một con ngựa tốt . Yến Thập Tam cho ngựa chạy điên cuồng . Đối với con ngựa tốt lựa chọn trong hàng vạn con ngựa hãn không hề thương tiếc . Đối với thể lực của chính hãn , hãn cũng không thương tiếc . Đối với trận chiến sắp tới , hãn đã hoàn toàn hết hy vọng vì hãn biết không ai có thể hóa giải được chiêu kiếm của Tam thiếu gia . Chắc chắn không có . Hãn chỉ hy vọng có thể đến Lục Thủy Hồ trước Tào Băng .

Lục Thủy Hồ nằm dưới Thúy Vân Phong . Thần Kiếm Sơn Trang kề sơn dựa thủy là một làng nhỏ , người trong làng đa số đều mang họ Tạ . Những người muốn đến Thần Kiếm Sơn Trang thông thường đều phải qua sự chuyển đạt của vị chương quây họ Tạ . Cũng như đa số những địa phương khác , từ điểm này có tên là Hạnh Hoa Thôn . Tiểu Tiểu Hạnh Hoa Thôn .

Lúc Yến Thập Tam đến được Tiểu Tiểu Hạnh Hoa Thôn , con ngựa đã ngã xuống . Rất may người của hắn còn chưa ngã . Hắn xông vào , hắn muốn tìm Tạ chương quây để hỏi xem có phải Tào Băng đã đến Thần Kiếm Sơn Trang . Nhưng hắn không cần hỏi vì hắn vừa xông vào đã thấy được câu trả lời , một câu trả lời sống động .

Trong Tiểu Tiểu Hạnh Hoa Thôn chỉ có hai người . Yến Thập Tam vừa xông vào thì đã thấy Tào Băng . Tào Băng vẫn còn sống , không biết hắn đã gặp Tam thiếu gia chưa . Hắn vẫn còn sống chẳng lẽ Tam thiếu gia đã chết dưới kiếm của hắn ? Yến Thập Tam không tin nhưng không thể không tin . Tào Băng là người rất nóng nảy , vừa đến đây thì chắc chắn hắn sẽ xông vào Thần Kiếm Sơn Trang . Hắn không bao giờ ngồi chờ ở đây . Bất cứ ai xông vào Thần Kiếm Sơn Trang mà sống sót đi ra chỉ có một cách giải thích : hắn đã đánh bại người đáng sợ nhất trong Thần Kiếm Sơn Trang .

Thật sự Tào Băng đánh bại Tam thiếu gia ? Hắn đã sử dụng chiêu thức gì đến hóa giải chiêu kiếm của Tam thiếu gia ? Yến Thập Tam rất muốn hỏi nhưng hắn đang say . Quá say , say mềm . Rất may là trong rừu điểm còn có một người khác không say , đang nhìn hắn mà lắc đầu than thở :

- Vì khách này hình như không biết uống rượu , chỉ uống hơn nửa cân thì đã say cả buổi .

Một người không biết uống rượu tại sao lại say mềm ? Vì sự trống trải sau một chiến thắng hay vì muốn uống một chút trước khi quyết chiến để tăng thêm lòng tự tin nhưng đã quá chén .

Yến Thập Tam hỏi :

- Người có phải là Tạ chương quây ?

Người đang lắc đầu than thở liền gạt đầu .

Yến Thập Tam :

- Người có biết vị khách quan này đã gặp Tam thiếu gia chưa ?

Tạ chương quây :

- Không biết .

- Hiện giờ Tam thiếu gia đang ở đâu ?

Tạ chương quây :

- Không biết .

Yến Thập Tam lạnh lùng :

- Thế người biết những gì ?

Tạ chương quây cười cười :

- Ta chỉ biết các hạ là Yến Thập Tam , chỉ biết các hạ muốn đến Thần Kiếm Sơn Trang .

Đến lượt Yến Thập Tam cười . Chuyện đáng biết hẳn lại không biết , chuyện không đáng biết hình như hẳn đều biết .

Yến Thập Tam :

- Được .

(thiếu 4 trang)

Nắng chiều mờ dần , màn đêm buông xuống . Ngọn núi xa xa kia đã mờ dần trong bóng đêm . Như một bức tranh vẽ đa phai màu . Trong khoan thuyền càng yên tĩnh . Vì Yến Thập Tam cũng im lặng . Chuyến đi này của

hắn không có ngày về không ? Bỗng nhiên hắn nhớ đến rất nhiều việc , có nhiều việc không nên nhớ . Hắn bỗng nhớ đến thời thơ ấu , nhớ đến những bạn bè lúc niên thiếu , cũng nhớ đến những người đã chết dưới lưỡi kiếm của hắn . Trong số đó có bao nhiêu người đáng chết ? Hắn lại nghĩ đến người đàn bà đầu tiên ngủ với hắn , lúc ấy hắn còn rất trẻ nhưng nàng đã có nhiều kinh nghiệm . Đối với hắn việc đó không thú vị gì nhưng bây giờ hắn lại nhớ đến . Thậm chí hắn còn nhớ đến Tiết Khả Nhân . Nàng có trở về với Hạ Hầu Tinh không ? Hạ Hầu Tinh có giữ nàng lại không ? Những việc này đáng lẽ hắn không nên nghĩ , không cần nghĩ cũng chẳng muốn nghĩ . Nhưng bây giờ hắn lại nghĩ đến tất cả , nghĩ lung tung . Đúng lúc suy nghĩ của hắn loạn nhất , hắn đã thấy một người đứng trong màn đêm bên bờ Lục Thủy Hồ .

Lúc suy nghĩ của một người quá rối loạn thường không dễ dàng nhìn thấy người khác việc khác nhưng Yến Thập Tam lại thấy con người trong lúc dòng suy nghĩ rối loạn nhất .

Người này không có gì đặc biệt . Hắn là một người trung niên , có thể già hơn một chút , tóc đã điểm bạc , ánh mắt đã lộ vẻ mệt mỏi của người già . Hắn ăn mặc rất đơn giản , áo dài xanh , giày vải vớ trắng . Xem ra hắn chẳng qua là một người rất bình thường đến canh Lục Thủy Hồ để xem phong cảnh của cuối thu rồi từ tiện dựng dừng lại . Có lẽ vì hắn quá bình thường , bình thường như màn đêm của cuối thu cho nên Yến Thập Tam mới thấy hắn . Những việc và con người càng bình thường có khi lại càng thu hút người ta . Yến Thập Tam nhìn thấy hắn cũng như nhìn thấy màn đêm trong cuối thu vậy , trong lòng chỉ cảm thấy rất yên tĩnh , rất thoải mái , rất đẹp , tuyệt nhiên không có một chút kinh ngạc và sợ hãi .